

Covid-19 – experiment s ľudstvom?

Jerzy Karwliś

10. mája 2022 ✚ Spoločnosť ✚ Koronavírus

Zdroj: SIT Spain

Má sanitárny globalizmus počas vojny prestávku, aby nabral síl a pripravuje sa teraz na globálny reset?

Vojnová vrava všetko prehlušuje. Ale čím ďalej od nášho regiónu, tým je ju slabšie počuť. Ostatné krajiny až tak nezaujímajú – pre ne je Ukrajina či Poľsko to isté, čo pre nás vojna v Sýrii alebo v Jemene. Je to komplikované, neviete, čo sa deje a kto má naozaj pravdu. A na takýchto krajinách vidno, čo uniká našej pozornosti. Procesy začaté Covidom so zánikom pandémie nezanikli, ale naopak, niektoré eskalujú, zatiaľ čo iné sa rozvíjajú do životaschopnej podoby. Mechanizmy zavedené s pandemiou sú stále v pohotovosti kedykoľvek pripravené na aktiváciu vhodným spúšťacím impulzom.

Ťaží z toho metamorfovaný globalizmus, ktorý v Covide dosiahol nové rozmery a výrazne rozšíril svoje panstvo. Fungovalo to príliš dobre na to, aby takýto „úspech“ mohol vyjsť nazmar. Skôr než sa pokúsim opísať toto covidové dedičstvo, treba objasniť jednu vec. Nevieť, či existuje nejaká svetová vláda, ale niet pochyb, že v tejto pandémii došlo k jednoznačnému posilneniu globalistických tendencií. Špekulácie o tom, či ony spôsobili pandémiu, prenechávam subjektom s väčšou fantáziou. Globalizmus sa však minimálne chopil príležitosti, ktorú mu poskytol Covid, a premenil ho na globálny reset. Bolo to ako resetovanie počítača – keď načítavate nový softvér do všetkého – do sociálnych, ekonomických, politických, demografických vzťahov. Bez vojny. Zatiaľ.

Najviac sa mi páči dialektická verzia, teda že s vírusom začali Číňania, aby oslabili svojho hlavného rivala – USA, a napokon s pandemiou skončili, keď my sme začínali.

Je to, akoby nám odovzdali kolík v covidovej štafete. Žiaľ, spolu s „modelovým“ spôsobom boja proti Covidu – koktailom lockdownov, karantén, nefarmakologických ochranných opatrení, ktoré viedli ku krízam vo všetkých oblastiach: hospodárskej, zdravotnej, sociálnej, politickej. A globalizmus si túto príležitosť nenechal ujsť.

Lokálne experimenty

Ako to prebiehalo? Experiment v Lombardsku bol dôležitý, pretože pred ním Európa a svet považovali Covid len za lokálny problém, iba za ďalšiu orientálnu chrípku – pretože „*tí Číňania jedia všetko, čo sa hýbe, a preto sa nakazili*“. Bergamo bolo prelomom. Nie epidemickým, ale vo vedomí ľudí, hlavne preto, že im tam prišiel radiť tím z Číny. Výsledky poznáme – tvrdá karanténa, izolácia, starí ľudia zavretí vo svojich domovoch, útulkoch, centrách. Bez starostlivosti, v strese, so sprievodnými ochoreniami. Na svoje choroby zomierali ako muchy, ale s pozitívnymi testami. Pred očami sveta, ktorý na nich nasmeroval svoje kamery.

Strach bol nahaný, koronavírus bol medzi nami a boli sme presvedčení, že cestu von nám ukážu práve Číňania, pretože tým sami prešli. A aj ukázali. Všetko, čo sa neskôr stalo s ekonomikou, spoločnosťou a vlastne celým ľudstvom, bolo postavené na tomto základe strachu.

Potom to už išlo z kopca – s takýmto kreditom „panikárskej dôvery“ sa celé dezorientované národy pasívne poddali svojim vládam, resp. neústavným orgánom, ktorých zloženie sa nevyhlo podozreniu, že viac prospieva záujmom zadávateľov ako verejnému blahu, v ktorom verejné zdravie bolo na prvom mieste. Kto dovtedy počul o Faucim v Spojených štátoch, o Horbanovi v Poľsku (či o Mikasovi na Slovensku – pozn. prekl.), ktorí zo dňa na deň podľa dodnes neznámych kritérií (alebo úplne bez akýchkoľvek kritérií) odstavili celé odvetvia hospodárstva, odsúdili priemyselné odvetvia na zánik a milióny ľudí prinútili sedieť doma? Účty za tieto ich idey však platil štát, čo spôsobilo globálnu finančnú krízu a vlnu inflácie, ktorá bola v tom čase odložená a ktorá sa dnes vracia vo vzostupnej forme.

Potom sme mali sériu „covidových experimentov“, akoby niekto skákal šachovou figúrkou koňa po zemeguli. To, že samotný vírus robil takéto skoky, je už epidemiologická a mediálna záležitosť, ale pozrime sa, čo, kedy a kde sa vopred nacvičovalo. A – čo je pre nás dôležité, pretože je to stále pripravené na spustenie – čo sa podarilo. Protinožci v Austrálii a Novom Zélande prakticky od začiatku vyznávajú „*náboženstvo zero Covidu*“, čo znamená, boj za odstránenie vírusu za každú cenu a až do úplného konca. V praxi to znamenalo, že napríklad v Brisbane bolo 2,6 milióna ľudí zatvorených iba preto, lebo sa vyskytli tri prípady „chorých na základe testov“.

Zdroj: youtube.com

Austrália s Novým Zélandom sa držia štandardu tohto náboženstva dodnes veľmi vysoko. Experiment bol úspešný, pretože spoločnosť pokorne prijala eskaláciu obmedzení do absurdných rozmerov. Austrália bola považovaná za ostrov, nedalo sa naň vstúpiť ani ho opustiť, pohyb v ňom bol maximálne obmedzený, akoby administratívne hranice oddeľovali rôzne varianty vírusu, rodiny sa nevideli takmer dva roky.

Epidemiologicky to dopadlo ešte horšie, najmä na prelome rokov 2021 a 2022, keď krajiny s mimoriadne vysokým percentom zaočkovaných zasiahla silná vlna nákazy. Keďže ľud to zhltoľ, je vidieť, že sa to dá.

Ďalšou oblasťou experimentu v súvislosti s covidom a financovanou strachom bola Kanada. Tá tvorivo rozpracovávala austrálske úspechy do tej miery, že sa jej podarilo úspešne spochybňovať dokonca „sviatosť“ Ameriky – **súkromné vlastníctvo**.

Jednoducho, podľa uváženia úradníkov a bez akejkoľvek možnosti odvolacieho konania, bolo možné odobrať legálne pracujúcim (a dodajme, že protestujúcim) vodičom kamiónov vodičský preukaz, poistenie a nakoniec zablokovať prístup k ich peniazom. Úrady si jednoducho vytipovali tých, ktorí upadli do nemilosti, a jedným kliknutím na počítači ich vyhodili ako vyvrheľov na plytčinu spoločenského života. Boli to však štátne orgány, ktoré rozhodovali o rozsahu použitých opatrení a tiež o osobách, na ktoré sa to malo vzťahovať. Dnes kamionisti, zajtra možno mliekari. No a čo? Prešlo to. Národ ani nepípol. Nieкто sem-tam čosi zahundral, mali sme dojímavé zábery konvojov slobody, ale všetko sa napokon vrátilo do normálu. Takže je to možné.

Globálne experimenty

To je len niekoľko miest na mape.

A mali sme do činenia s najmenej tromi „medzinárodnými“ procesmi. Prvým sú médiá – všade a rovnako. Ukázalo sa, že vôbec nie sú agorou pre výmenu názorov, ale jedným megafónom natretým farbami rôznych vysielacích staníc a sociálnych médií vysielajúcich rovnakú covidovskú vojenskú propagandu. Žiadne vybočenie z naratívu o sanitarizme, nanajvýš snaha ukázať, kto to dokáže lepšie. A ľudia to zhltnú, nikto ani nemukol o nejakých slobodných médiách a väčšina tento jednotvárný monopol akceptovala. Dalo sa to? Dalo.

Druhým problémom je očkovanie. Táto akcia bola použitá – ako to teraz vidno – nie ako nástroj boja proti koronavírusu, ale donucovania (a privykania) ľudstva na totálnu formu kontroly. Nástrojom bol opäť strach, ale posilnený „vynútenou dobrovoľnosťou“. Lebo koniec-koncov nikde neexistovala povinnosť dať sa zaočkovať. Štáty nechceli za podanie preparátu prevziať na seba zodpovednosť, ktorú by mali, ak by boli očkovanie nariadili. Preto bolo potrebné použiť iné stimuly, ktoré rovnako boli nátlakom, ale na vlastné riziko. Bol vytýčený ďalší smer – poriadok budú udržiavať samotní ustráchaní. Práve oni budú, podobne ako v ranej fáze pred očkovaním, so svojimi maskami tlačiť na ostatných občanov. Ide o dôležitý prvok, ktorý sa opäť s úspechom nacvičil a ktorý sa rýchlo zopakoval v „Novom svete“. Je nemožné dohliadať na všetkých – nech na seba dohliadajú navzájom, nech sledujú jeden druhého!

Tretím prvkom „svetového experimentu“, nacvičovaného v každej covidovej zemepisnej šírke, bola likvidácia strednej triedy. Bola to hlavne ona, ktorá doplatila na lockdowny. A stredná trieda doteraz vytvárala „pohodu“ vo svete. Zamestnávala, platila dane, generovala reálny rast, nie nejaké virtuálne príjmy z „derivátov“. Okrem toho mala značný význam v spoločenskej, a teda aj v politickej oblasti. Malí podnikatelia „na svojom“ sú hlavnou hrozbou pre globalizmus – majú svoju autonómiu a dokážu jasne definovať jej hranice a bojovať za ňu. Nie tak ako pracovníci, ktorí dostávajú mzdu. Aj tieto trendy prirodzene ovplyvnili politiku, boli faktorom pozitívnych politických zmien. Stredná trieda vydala zo seba najlepších zákonodarcov, pretože bola obojstranným nárazníkom medzi oligarchizáciou elít a ich kupeckým vplyvom na reguláciu z jednej strany a zo strany druhej nárokmi más, za ktoré *de facto* platila stredná trieda.

Opakujúci sa mechanizmus a nové nápady

Ako vidno, úspech opatrení bol značný a iba blázon by túto skúsenosť nevyužil.

Keď sa raz ukáže, že takto zavedené mechanizmy fungujú, možno ich spustiť pri akomkoľvek podnete. Treba pritom stavať na strachu. Výmenný obchod „sloboda za bezpečnosť“ sa vydaril na výbornú. Hoci len pre globalizmus. No dnešný človek nepoznal hodnotu svojej slobody, ktorú čoraz viac nevyužíval, takže ani poriadne nevedel, čoho sa vzdáva a že vôbec platí nejakou menou. Prevládla uňho túžba po bezpečí a pokračovaní materiálnej existencie. Stačí teda znovu spustiť tento mechanizmus, aby sme sa vrátili k tejto výmene. Treba len správny podnet.

Najjednoduchšie nápady prezentuje Bill Gates. Ten priamo hovorí, že čelíme pandémie nového, odlišného patogénu. Čiže koronavírus nahradíme iným vírusom. To je všetko. Kolotoč strachu sa roztočí do známych otáčok. Potom prídu sprísnené opatrenia a ďalej to už poznáme – nebude to pre nikoho šok. Potom vedci budú bojovať s časom, aby vymysleli nejakú vakcínu. No a testy, pretože musíme vírus vypátrať a vopred zistiť, kde a ako sa šíri. *Nihil novi*, či inak povedané, „nič nové pod slnkom“. Za sebou však už máme začínajúce pokusy s pasmi a tie môžu fungovať na vyššej úrovni.

WHO už uvažuje o zavedení globálneho covidového pasu. Pripomeňme si, že vakcíny boli v najľahšej verzii zdiskreditované svojou neúčinnosťou. V súčasnosti sa objavuje čoraz viac štúdií, podľa ktorých nielenže nefungujú, ale aj škodia. Preto covidový pas ako dokument, ktorý by mal čokoľvek dokazovať, nemá zmysel. A už vôbec nie, aby bol podmienkou pre prístup k dobrám, ktoré boli donedávna považované za luxus vyhradený očkovaným, ako napríklad cestovanie alebo práca. Ak nemá epidemiologický význam, má význam iba kontrolný, a to tým, že je dôkazom poslušnosti. Vakcína vás nechráni, ale musíte ju mať, pretože tak znie príkaz.

Spĺňa to napríklad spoločnosť *Air Canada* a dve najväčšie letiská v tejto krajine. Všetky uzavreli partnerstvo s neslávne známym *Svetovým ekonomickým fórom* (WEF), ktoré sa už netají výzvami oslobodiť ľudí od vlastníctva a slobody v mene bezpečnosti. V tomto prípade nejde iba o projekt digitálnej identity, ale aj o prepojenie systému sociálneho kreditu, napríklad s možnosťou cestovať. Chcel som len pripomenúť, že tento systém je aktívne zavádzaný v Číne, čo kedysi budilo hrôzu civilizovaných spoločností.

Dnes, po dvoch rokoch drezúry, sa tieto postuláty zdajú byť celkom racionálne, alebo aspoň prijateľné pre stratenú postcovidovú spoločnosť. V súčasnosti Európska únia zavádza systém kontroly a identifikácie. Jeden z najvyšpejších na svete.

Inštitucionalizácia sanitárneho globalizmu

Zvoláva sa (druhý) svetový covidový samit. 12. mája sa stretnú zaujímavé krajiny: Belize, Indonézia, Nemecko, Senegal a USA. V oficiálnych dokumentoch sa uvádza, že sa majú hodnotiť dva roky pandémie a poučenie z nej. Je to pokus o imidžové alibi pre ďalšiu etapu globalizácie. Máme spoločné skúsenosti, vírus je medzinárodný a treba sa spojiť, aby sme na globálnu pandémiu reagovali globálne. Myšlienku samitu najlepšie vystihol Joe Biden: **ide o zaočkovanie celého sveta**. Ide však skôr o to, aby každý dostal globálny pas, platformu, kde sa prístup k základným tovarom a službám bude určovať podľa toho, ako daného jednotlivca budú hodnotiť úrady. Inými slovami, pôjde o kreatívnu implementáciu vyššie opísaného úspešného kanadského experimentu.

Najďalej zašlo OSN a WHO

Táto dvojica iniciovala procedúru, ktorú už podpísalo 194 krajín a ktorej cieľom je vytvoriť supervládu (zatiaľ v epidemiologických otázkach), ktorá bude „koordinovať“ opatrenia v celosvetovom meradle. Takže voľnému pohybu bude koniec. Hoci väčšina krajín nasledovala tzv. „čínsky model“, existovalo niekoľko neslávnych výnimiek, ktoré umierali a neumreli, a Afrika, ktorá sa neočkovala a vedela o obmedzeniach toľko, že západní turisti s rúškami tam boli považovaní za obete akejsi novej módy prehnitého Západu. Teraz je po všetkom – lockdowny, karantény, kto je a kto nie je očkovaný, kto môže v utorok vstúpiť do krčmy – o tom bude rozhodovať WHO.

Zdroj: wikimedia commons

Niekoľko slov o WHO

Je to očividný dôkaz napredovania globalizácie a zverenia takej citlivej oblasti, akou je verejné zdravie v celosvetovom meradle, do rúk inštitúcie financovanej prevažne zo súkromných zdrojov, okrem farmaceutických spoločností, ktoré do tejto inštitúcie z dobroty srdca vkladajú miliardy.

V prípade Covidu bola WHO jedným zo zdrojov problémov so svojimi nešťastnými odporúčaniami preloženými priamo z čínskych brožúr, so svojím hlásaním novej definície, že bežná sezónna chrípka je už pandémiou, a so svojou podporou zárodkov „náboženstva zero Covidu“ a očkovacieho šialenstva. A takáto inštitúcia má vládnuť svetu! Samozrejme, nezištne, pre verejné blaho v planetárnom meradle.

A táto záležitosť je už vyriešená. Má svoju „cestovnú mapu“. Hlavným termínom je zasadnutie OSN 1. augusta 2022. V týchto dňoch sa bude rozhodovať o budúcnosti sveta, pretože **sa pripravuje globálna pandemická zmluva, ktorá odovzdá moc nad krajinami nevolenej inštitúcii**, ktorá je z 80 % financovaná súkromným kapitálom. Program je ambiciózny, pretože jeho cieľom je dosiahnuť výsledky do konca roka 2023. Zaujíma sa niekto, nejaké médium, o tento historický fenomén? Vôbec nie – všetci spia alebo sa boja ďalších variantov.

Šanghaj ako pokus o návrat?

Nemusíme dlho čakať na predzvesť toho, čo pre nás pripravuje preskupujúci sa globalizmus. Stačí sa pozrieť na Šanghaj. Tam sa „testóza“ neuveriteľne rozmohla a úmerne k rastúcemu počtu testov stúpol aj počet nakazených ľudí. Dodajme, že asi 5 % je symptomatických (tí končia v nemocniciach), zatiaľ čo zvyšok – asymptomatickí pozitívni – sú násilne umiestnení v dočasných nemocniciach, kde zdraví ľudia prežívajú peklo. Len nedávno sa upustilo od oddeľovania pozitívne testovaných detí od negatívne testovaných rodičov. Zvyšok 25-miliónového mesta je zatvorený vo svojich domovoch s prídelom potravín, ku ktorému je

čoraz ťažšie sa dostať. Nikomu nie je dovolené pohnúť sa z domu. Nemusím pripomínať, že hovoríme o spoločnosti, ktorá je prakticky celá zaočkovaná.

Nedávno som o tom písal v mojom *Denníku náказы*. Apokalyptické scény – ľudia skáču z balkónov, páchajú samovraždy, nepokoje, zrážky polície s hladnými ľuďmi. Ľudia kvília z balkónov jedného z najmodernejších miest na svete. A drony lietajúce medzi vežiakmi s varovaním z megafónov, aby nevychádzali na balkóny a nekričali. Všetko je to ako sprievodná hudba k obrazu Hieronyma Boscha *Inferno*. Apokalypsa. Neuveriteľné. Je to tak? A pamätáte si, ako u nás jazdili policajné autá s megafónmi a vysielali to isté? Rozdiel je iba v stupni vyspelosti technológie.

Deje sa to teraz, dnes. Znepokojujúcou otázkou je, či nejde o ďalšiu ukážku čínskych spôsobov boja proti koronavírusu, ale už na vyššej úrovni. „Náboženstvo zero Covid“, ktoré samo speje k vlastnému popretiu. Ako už bolo povedané, Zero Covid znamená boj za každú cenu do posledného chorého (na testovanie). Preto by nemalo byť prekvapením, že uvedené obrázky sa týkajú mesta, kde Covid v tejto „vlne“ spôsobil smrť... troch osôb. Otázkou je, či Západ opäť nastúpi na túto cestu. Dovoľte mi pripomenúť, že najprv sme si mysleli, že tieto represívne opatrenia sú zrkadlom ázijskej mentality, a potom sme väčšinu z nich sami prevzali. A ak príde čosi nové, budeme pokračovať v tejto stratégii boja až do konca?

Covid alebo civilizácia?

Jedno je isté – ako sa globalizmu zachce, tak aj urobí. Vystrašené ľudstvo má traumu z posttraumatického šoku a správa sa iracionálne. A to až do takej miery, že si nevšíma demonštratívne predvádzanie fasády demokracie, za ktorej dekoráciami sa prijímajú skutočné rozhodnutia o budúcnosti národov, štátov a planéty. „Suverénny ľud“ nevidí, že mýtus o jeho moci sa mu zrútil pred očami. Alebo možno ju už dlho nepotreboval, takže strata bola zanedbateľná a takmer ju ani nepostrehol. Ľudstvo je už také slepé, že ešte aj hlasuje za to, aby tí, ktorí sú vinní za tento zmätok, zostali naďalej pri moci. Nikdy sa však nestalo, žeby si ovce vybrali za pastiera niekoho spomedzi seba.

© **Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/covid-19-experiment-s-ludstvom/>